

нѣ пакъ си можяхъ и безъ тези думы да ся разговарѣхъ и да си разбирахъ испомежду.

Едны такывы думы видѣхме че не сѣ наши; нѣ какъ ли да сме гы нья зели? дали сме гы откраднѣли? дали сме гы грабнѣли? дали ни гы е дарилъ нѣкой-си? дали ни е насилилъ нѣкой-си да гы приедемъ? или сме си гы назаемнѣли? Ако да сме гы откраднѣли или грабнѣли, сѣди ли ни добрѣ да бѣдемъ таквизи чловѣци? ако да сме гы зели назаямъ трѣбова да глѣдаме да гы върнемъ, ако искаме да сме честити чловѣци. Ако да сме насилени, никой не е чюль отъ нѣкой запрѣнѣ, че му сѣ драгы клапы-ты и пнчюгы-ты. Ако ли пакъ ни сѣ дадены даръ и ни е обрѣгнѣлъ языкъ-тъ съ тѣхъ, вѣжнете си едно сиромашко, голо момиче, одрипѣно и окърповано съ милостынѣ, на гърба съ селянскѣ ризицѣ, отирѣдъ съ прѣстилкѣ, отзадъ съ сукманецъ, на крака-та съ калци и раскривены калевры, съ разчорловенѣ косѣ, позабулено съ забранникъ. Наистина, че не му ся види голотія-та, носи дрѣшки отъ милостынѣ; нѣ лѣгома е за пощѣвкѣ еднѣ такавѣ добѣ (сѣстояніе)?

А нашій языкъ не е пакъ въ добѣ-тѣ на едно таково момиче; вещество-то му е Славянско, сир. нѣгово-си, изводъ-тъ му е Славянкы, сир. нѣговъ-си, и мотъ-тъ му майчинъ е голѣмъ и спорянъ, нѣ нѣчто-си му не достига, сир. че ся кърпи съ чюждѣ честь безъ